

Ewa Banasiewicz, Andrzej Kokowski

Hrubieszów - Podgórze, woj. zamojskie. Stanowisko 1 A

Informator Archeologiczny : badania 18, 97

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stałość obiektu mieszkalnego z wczesnego okresu wpływów rzymskich. W trakcie badań pozyskano także materiały datowane na epokę brązu oraz okres halasztacki.

Materiały złożono w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Badania będą kontynuowane.

HRUBIESZOW-Podgórze
woj. zamojskie
Stanowisko 1 A

Konserwator Zabytków Archeologicznych
Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Zamościu

Badania prowadziła mgr Ewa Banasiewicz przy współudziale dr. Andrzeja Kokowskiego. Finansował WKZ w Zamościu. Drugi sezon badań. Osada wielokulturowa oraz cmentarzysko kultury strzyżowskiej.

Odsłonięto powierzchnię 8 arów, natrafiając na osadę okresu rzymskiego, ślady osadnictwa neolitycznego i wczesnośredniowiecznego oraz dalsze dwa groby na cmentarzysku kultury strzyżowskiej.

Na osadzie okresu wpływów rzymskich odkryto ślady budowli mieszkalnych - półziemianek oraz naziemnych budowli. Obiekt nr 43 - chata słupowa na planie była zbliżona do kwadratu 7 x 7, 5 m, z paleniskiem usytuowanym przy ścianie wewnątrz obiektu. Konstrukcja dachu podtrzymywana na 17 słupach. Stwierdzono też obecność śladów w postaci skupisk polepy i węgla drzewnego najprawdopodobniej związanych z istnieniem budowli halowej dużych rozmiarów. Na osadzie wystąpiły liczne jamy o różnym charakterze; jedna z nich posiadała zadaszemie /stwierdzono ślady 4 słupów/ oraz paleniska. Obiekt 13 okazał się warznięciem rogowniczym z II/III w. n. e.

Pozyskano liczny materiał ceramiczny, kostny, rogowniczy, zapinki żelazne, brązowe, paciorki szklane, przęśniki i ciężarki tkackie.

Na cmentarzysku kultury strzyżowskiej, wystąpiły dwa groby ze stosunkowo słabo zachowanym szkieletem. Grób II/84 wyposażony był w dwa naczynia tej kultury, fragment sierpa oraz amulet z szablą dżika i paciorek fajansowy, drugi grób III/84 na wyposażeniu posiadał obsydianowy fragmentek i jedno naczynie.

W pobliżu cmentarzyska wystąpiły materiały neolityczne kultury ceramiki węgowej rytej.

^ Badania będą kontynuowane.

JAKUSZOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko 2

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr hab. Kazimierz Godłowski. Finansował WOAK w Kielcach i Uniwersytet Jagielloński. Trzeci sezon badań. Osada kultury ceramiki węgowej rytej, kultury trzcienieckiej i przeworskiej. Ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

Badania objęły obszar 200 m², z czego nieco ponad 50 m² nie zostało wyeksplorowanych do końca. Wyróżniono 124 obiekty osadnicze /nr 43-164/, z których jednak tylko część wyeksplorowano w całości. Grubość nawarstwień kulturowych wynosi od ok. 1,90 m w pobliżu wypłaszczenia terasy Nidzicy do ok. 0,90 m w dolnych partiach jej stoku, co spowodowane jest erozją górnych partii nawarstwień pochodzących z okresu rzymskiego /warstwa I/. Poniżej ich zalega warstwa II związana z osadnictwem kultury trzcienieckiej - o miąższości do 1 m - a pod nią natrafiono na liczne jamy wkopane w całość na głębokości do ponad 3,30 m. Są one w większości związane z kulturą trzcieniecką.

W dolnych partiach stoku natrafiono na ślady osadnictwa starszych faz kultury ceramiki węgowej rytej - m.in. na pozostałości dwóch rowków, będących prawdopodobnie pozostałościami długich domów tej kultury /zostały one uchwycone na długości ok. 5 m/. Poszczególne fragmenty ceramiki można prawdopodobnie łączyć z osadnictwem neolitycznym. Bardzo intensywne są pozostałości osadnictwa kultury trzcienieckiej. Natrafiono na kilkadziesiąt jam zasobowych tej kultury, przy czym uchwycono ślady wkopywania ich nie tylko w całość, ale i w warstwę kulturową. Oprócz ceramiki i licznych przedmiotów kościanych /m.in. szpile i wisioriki z przewierconych zębów zwierzęcych/ znalaziono przedmioty brązowe: szpilę datowaną na II/III okres epoki brązu, fragment sztyletu, grociek z zadziornymi i skręt drutu. W kilku jamach natrafiono na pojedyncze kości ludzkie, a w dwóch wypadkach na całe szkielety pozbawione wyposażenia. Znalaziono też znaczną ilość przepalonego zboża. W stropowych partiach warstwy II i w spągu warstwy I zalega dość liczny materiał ceramiczny kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego, wśród którego występują pojedyncze fragmenty ceramiki grafitowej kultury lateńskiej. Znalaziono też fragment żelaznej fibuli prawdopodobnie o konstrukcji środkowolateńskiej. Z okresu wczesnorzymskiego natrafiono na ślady kilku obiektów wgłębionych w starszą warstwę kulturową - w tym na pozostałości dużej prostokątnej półziemianki. Z okresu późnorzymskiego pochodzi szereg obiektów wkopanych w warstwę, częściowo również z okresu późnorzymskiego. M.in. są to ślady więzanych budynków /np. obiekt 16 o długości ok. 4,5 m/ i jamy zasobowe. W dalszym ciągu występują liczne ślady produkcji metalurgicznej z okresu późnorzymskiego /fragmenty tygielków, żużle metali kolorowych, brytki brązu/. Wśród innych bardzo licznych zabytków "wydzielonych" na uwagę zasługują: nie dająca się zidentyfikować brązowa moneta rzymska, kilka żelaznych i brązowych zapinek VI grupy Almgrena - w tym nie mająca dotąd żadnych analogi jednodzielna zapinka z rozszerzoną podwi-